

РЕШЕНИЕ

№ 3198

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 16.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1273** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.268 ДОПК. Образувано е по жалба на [фирма] –гр.С. срещу Решение № ПИ-16/14.01.2020 година на Директор ТД на НАП- С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] [населено място] срещу Разпореждане изх. № С-190022-137-0011137/13.12.2019 година на публичен изпълнител при ТД на НАП- С., с което е отказано да се прекрати изпълнително дело № 29140000379/2014 поради изтекла погасителна давност събирането на вземане по 59 наказателни постановления.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакуваното решение.Твърди се,че решението,както и разпореждането са издадени при допуснати нарушения на материалния закон, като не е обсъдено възражението за изтекла погасителна давност по ДОПК. Иска се отмяна на решението и на разпореждането за отказ за прекратяване на изпълнителното производство и да бъде върната административната преписка на органа за ново произнасяне.

В съдебно заседание,жалбоподателят-П.“ [населено място],редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Директор на ТД на НАП [населено място],редовно и своевременно призован,се представлява от юрисконсулт Н.,редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

В ТД на НАП срещу жалбоподателя е образувано Изпълнително дело №29140000379/2014 година.

По Изпълнителното дело са издадени от страна на публичен изпълнител Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх.№ ИТ-00-16118/07.01.2014 година, с което са наложени обезпечителни мерки – Запор върху налични и постъпващи суми в размер на в размер на 213 855,28 лева по банкови сметки ,по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление,находящи се в 30 търговски банки.

Със Заповед №3869/10.04.2019 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] е наредено считано от 11.04.2019 година държавният служител А. К. Г., заемаща длъжността- Заместник-директор на ТД на НАП в ТД на НАП-С. да изпълнява и длъжността Директор ТД на НАП С. за срок до назначаване на титуляр на длъжността, но за не повече от 6 месеца.

На 23.10.2019 година,жалбоподателят депозирал Молба-възражение до публичен изпълнител, с която поискал да бъде погасено по давност задължението по 59 изпълнителни титули- наказателни постановления.

С Разпореждане от 22.07.2019 година,Публичен изпълнител при ТД на НАП- С. отказал да прекрати поради изтекла погасителна давност събирането по наложената имуществена санкция по Наказателно постановление №0101034/23.08.2013 година.

На 24.09.2019 година жалбоподателят депозирал жалба срещу Разпореждането за отказ за прекратяване на изпълнителното производство както в частта на наложената имуществена санкция по Наказателното постановление №01/0103406/233.08.2013 година, така и поради непорзинасен по остоналите искания за пагасяване по давност на а с Решение № ПИ-391/07.10.2019 година И. Д. Директор ТД на НАП- С. оставил жалбата подадена от [фирма] от 24.09.2019 година срещу Разпореждане изх.№С190022-137-0006768/22.07.2019 година без уважение, отменил действия на публичен изпълнител при ТД на НАП- С., Дирекция“Събиране“, изразяващи се в частичен мълчалив отказ от произнасяне по заявление от 14.06.2019 година по описа на същата дирекция от [фирма] и върнал преписката на публичен изпълнител в тази част за произнасяне по компетентност.

Решението е връчено по пощата с обратна разписка на лице, без да са посочени трите му имена и качеството му на дата 16.10.2019 година. По жалбата срещу решението е образувано адм. дело № 12242/2019 година по описа на АССГ.

С Разпореждане изх. № С 190022-137-0011137/13.12.2019 година публичен изпълнител отказал да прекрати поради изтекла погасителна давност образуваното срещу длъжника изпълнително дело по 59 изпълнителни титули.

На 30.12.2019 година, дружеството жалбоподател депозирал жалба до Директор ТД на НАП- [населено място] срещу Разпореждането от 13.12.2019 година, а последният с Решение № ПИ-16/14.01.2020 година отхвърлил жалбата на жалбоподателя срещу Разпореждането за отказ за прекратяване на изпълнителното производство.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.267,ал.2 ДОПК/ предвид липсата на доказателства за датата на връчване на решението на жалбоподателя, от легитимирана страна и при наличие

на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение №ПИИ-16/14.01.2020 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът , издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-гр. С.- град,на когото изрично по силата на чл.267 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, а от доказателствата по делото е видно че, лицето А. Г. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността И. Д Директор ТД на НАП-С.- считано от 11.04.2019 година заема длъжността-Заместник- директор ТД на НАП- С. да изпълнява и длъжността- Директор ТД на НАП за срок до назначаване титуляр на длъжността, но за не повече от 6 месеца .

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. При издаването му,Директор ТД на НАП- С.- град е нарушил процесуално правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално правните разпоредби на ДОПК.

В разпоредбата на чл.266,ал.1 ДОПК е посочено,че всяко действие на публичния изпълнител може да бъде обжалвано от длъжника или вискателя пред Териториалния директор на съответната териториална дирекция на НАП,а в разпоредбата на чл.267 от ДОПК са визирани правомощията на и съответния териториален директор на ТД на НАП по повод подадена жалба срещу действия на публичен изпълнител,а самото принудително изпълнение е регламентирано в Глава двадесет и пета на ДОПК-чл.209-269п ДОПК. Съгласно чл.162 от ДОПК, държавните и общинските вземания са публични и частни,,като публични са държавните и общинските вземания по т. 6 на чл.162,ал.1 от ДОПК (доп. - ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.)- по влезли в сила присъди, решения и определения на съдилищата за публични вземания в полза на държавата или общините, както и решения на Европейската комисия за възстановяване на неправомерно предоставена държавна помощ.

По силата на чл.163,ал.1 от ДОПК, публичните вземания се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон е предвидено друго. От своя страна, в съответствие с чл.209,ал.1 от ДОПК,принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането. По аргумент от чл.209,ал.2 от ДОПК,принудително изпълнение се предприема въз основа на изпълнителни основания, подробно посочени в нормата на този текст, едно измежду които е по т.7- по влезли в сила наказателни постановления.

Самото Разпореждане за отказ да бъдат погасени по давност публични вземания е немотивирано- в него има само изброяване на твърдени за влезли в сила наказателни постановления от различни периоди и издадени срещу жалбоподателя, без да има обсъждане и представени доказателства за това кога въпросните наказателни постановления-59 на брой са влезли в сила/ като години изпълнителни основния. В представеното заверено копие на изпълнителното дело също не се съдържат такива доказателства за датата на влизане в сила на всички наказателни постановления/ като

върху приложените такива има само отбелязване на част от тях кога са влезли в сила, а върху други изобщо няма. Нещо повече-издадените наказателни постановления са през различни периоди и съответно на това началото на давностния срок за тях е различен, като нито в Решението, нито в Разпореждането за отказ за прекратяване на изпълнителното производство са изложени конкретни мотиви за това кога по всяко едно наказателно постановление е започнала да тече давността, кога са влезли в сила наказателните постановления, а напротив има само едно изречение, че по задълженията има наложени обезпечителни мерки и предприети действия по принудително изпълнение, но това едно изречение не прави нито разпореждането за отказ за прекратяване на принудителното изпълнение мотивирано. Директор ТД на НАП в хода на задължителното административно обжалване също механично и без да изследва кога за всеки един от изпълнителните титули/ наказателните постановления – 59 на брой/ е започнала да тече погасителната давност също с изключително бегли мотиви е посочил, че давността не е изтекла. Несъбирането на доказателства за датата на влизане в сила на наказателните постановления, за започване на принудителното изпълнение по всеки един изпълнителен титул, необсъждане на началото на давностния срок за всяко едно наказателно постановление, за предприетите действия по принудително събиране на всяко едно публично вземане, за обсъждане на доводите в жалбата прави Решението на Директор ТД на НАП незаконосъобразно и същото следва да бъде отменено, а преписката върната на Публичен изпълнител за ново произнасяне, при което следва да се съберат доказателства за това кога всяко едно наказателно постановление е влязло в сила, кога са предприети действия по принудително изпълнение по всяко едно наказателно постановление, да се изложат мотиви за началото на погасителната давност за всяко едно наказателно постановление и кой ред е приложим, кога са предприети действия по принудителното им събиране, да се обсъдят всички доводи на жалбоподателя в искането за прекратяване от 23.10.2019 година и едва тогава да се произнесе по искането за прекратяване на изпълнителното производство по всички посочени изпълнителни титули и най- вече да се изложат мотиви.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски е неоснователна. Жалбоподателят не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.268 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №ПИ-16/14.01.2020 година на Директор ТД на НАП- С. и потвърденото с него Разпореждане изх. № С-190022-137-0011137/13.12.2019 година на Публичен изпълнител при ТД на НАП- С., с което е отказано да се прекрати изпълнително дело № 29140000379/2014 поради изтекла погасителна давност събирането на вземане по 59 наказателни постановления.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ПУБЛИЧЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ ПРИ ТД НА НАП- С. ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на

чл.268 ДОПК.

СЪДИЯ: